

Suntem tăcuți

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

„Nu pune niciodată punct când inima îți cere virgulă.”

- Suntem tăcuți, iubite,-n astă seară
Și liniștea-ntre noi e-o catifea
Pe care numai îngerii coboară
Sau luna uneori, la o cafea.

În ceainic e-o infuzie de vise
Ce-o vom servi în cești de porțelan,
Tăcerile-ntre noi sunt file scrise
Cu slove delicate, filigran.

Tavanul din alcov e mai aproape
Când tu-ți scufunzi obraji-n părul meu,
Sărutul tău, pecete peste pleoape,
Și-o lume-n care suntem tu și eu.

- În seara asta în alcov e soare,
Tăcerea-i singura ce ne răsfătă,
A renunțat la semne de-ntrebare
Și-a transformat amarul în dulceață.

Eu rătăcesc cu buzele-n corolă,
Minunea mea, tu ești shakespeareiană
Și muzica din ochii, ca o gondolă
Mă legănă. Fântână-arteziană

E părul tău ce-acoperă cafeaua.
Gust însetat și cu nesaț licoarea,
Sub trupul fin vibrează canapeaua
Petalelor când o deschide floarea.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș